

været Medlemmer af en Sygekasse, der ikke kan opnå Understøttelse, have Ret til uden Andershensyn at indtræde i en understøttet Sygekasse, naar de inden 2 Maanedes begære sig optagne.

I det følgende Afsnit IV., der svarer til Regeringsforslagets III., omhandles det offentliges Ydelser til de understøttede Sygekasser. Udvalgets eller Flertallets Endringer ere her følgende:

Pengetilskud et var af Kommissionen sat til 6 Kr. for gift, 3 Kr. for ugift Medlem (Hustruer paaregnes ikke som selvstændige Medlemmer), udredt af Statskassen, og Kommissionen antog, at det samlede Tilskud herigennem kunde naa en halv Million Krøner. Regeringsforslaget af 1888 satte Tilskuddet til Halvdelen af Sygekassens samlede Medlemsbidrag, hvilket de to første Aar skulde udredes af Statskassen, men dernæst overføres paa Kommunerne. Da de nuværende Sygekasser omtrent have en Indtægt af 1 Million Kr. aarligt fra c. 130.000 Medlemmer, vilde Statstilskuddet straks nærme sig c. $\frac{1}{2}$ Million — dog svarer hverken Indtægt eller Medlemsantal til de Forhold, der vilde opstaa for understøttede Sygekasser ved den paatænkte Lovs Ikrafttræden. Regeringsforslaget mente igennem den foreslaaede Form for Tilskuddet bedre at ramme Hjælpstil-Selvhjælpsprincippet, end Kommissionen havde gjort ved det ensartede Tilskud, der var uafhængigt af Medlemmernes egne Ydelser. Landstingsudvalget foreslog i den 1889 afgivne Betænkning, at Tilskuddet skulde bestaa, dels af en Sum lig Fjerdedelen af det samlede Medlemsbidrag, dels af $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Medlem. Med de foranstaaende Opgivelser som Grundlag vilde dette Tilskud beløbe sig til en Sum af c. 445,000 Kr. Landstingsudvalget vilde med sit Forslag slaa Bro mellem Kommissionens og Regeringens Forslag: paa een Gang hjælpe de daarligt stillede Sygekasser ved et Tilskud pr. Medlem og gøre det øvrige Tilskud afhængigt af Selvhjælpen. Med Hensyn til Udredelsen af Tilskuddet sluttede et Flertal sig til Rege-

ringen, medens forskellige Mindretal holdt paa Statskassen, et enkelt Mindretal endog med den Motivering, at hellere maatte Tilskuddet helt opgives, end Byrden lægges paa Kommunerne.

Da Lovforslaget forelagdes i Efteraaret 1889, havde Regeringen med Hensyn til Tilskuddets Form sluttet sig til Landstingsudvalget; derimod paalagdes Udredelsen straks Kommunerne, og denne Forandring skuldes det forelagte Forslag om en Skat paa Ol og Brændevin, hvoraf Halvdelen skulde tilfalde Kommunerne. Flertallet i Udvalget tiltraadte Regeringsforslaget, medens Mindretallet fastholdt Staten som tilskudsydende og nægtede Forbindelsen mellem Spirituskatten og den paatænkte Sygekaselov. Ved anden Behandling, December 1889, vedtoges Mindretallets Forslag. Ved tredje Behandling samlede saa Landstingsudvalgets Flertal sig om en Endring, hvorefter Tilskuddet skulde afholdes forlods af, hvad der maatte indkomme ved den eventuelle Ol- og Brændevinskat; i Mellemtiden skulde Statskassen afholde den Del af Tilskuddet, der beregnedes med en Fjerdedel af Medlemsbidraget, og Kommunen den Del, der beregnedes med $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Medlem. Dette vedtoges i Landstinget, og det i indeværende Samling forelagte Lovforslag følger Landstingets Afstemning heri.

Udvalgets Flertal har ført Reglerne for Tilskuddet nær tilbage til Regeringskommissionens Forslag. Man har været klar over, at det ensartede Tilskud pr. Medlem i særlig Grad kom de fattigste til Gode, dem, som vanskeligt kunde skaffe de fornødne Midler til en Sygekasses Opretholdelse. I Landkommunerne er Sygekassebidraget gennemsnitlig saa lavt som 3 Kr. 60 Øre om Aaret. Man har paa den anden Side ikke villet gøre det muligt, at en Sygekasse kunde oprettes paa Statstilskuddet alene. Man har derfor, som § 23 udviser, foreslaaet et Tilskud, der svarer til det samlede Medlemsbidrag, dog ikke ud over 6 Kr. pr. Medlem. Herigennem vil der blive en Spore til at